

روز نهم فجر چهل و سوم از چشم دوربین

از حسن پور شیرازی تا رضا رویگری

حسن پور شیرازی، شرمطلق پیر پسر هم به برج میلاد آمد

رضارویگری در فتوکال فیلم شاهنقش حاضر شد

پادیناکیانی، بازیگر فیلم ۱۹۶۸ در مقابل دوربین

بی نظم منظم

برای کسی دست نخواهم زد

غیبت نامزدهای جشنواره
در اختتامیه بی اخلاقی رایج است

علیرضا محمودی

یکی از زشتی‌های جشنواره فیلم فجر در اختتامیه، غیبت اغلب نامزدهاست. یکی از چالش‌های اصلی کارگردان مراسم اختتامیه در دوره‌های مختلف جای خالی نامزدهایی است که به روش‌های مختلف فهمیده‌اند که در جشنواره جایزه به نامزد دیگری رسیده؛ استدلالی که باعث می‌شود نامزدهای برنده نشده خود را به مراسم اختتامیه نرسانند؛ همان ضرب المثل است که گویند محتویات دیگی که برای او نجوشد را مهم نمی‌داند. زندگی کاسبکارانه را می‌شود توجیه کرد، اما زندگی به روش طلبکارانه فاجعه‌ای اخلاقی است. نرفتن به مراسمی که می‌دانیم در آن به میزانی که ما حق خود می‌دانیم به ما توجه نشده، فقط به این دلیل که ما خود را بهترین می‌دانیم، افشاکننده واقعیت درون ماست؛ واقعیتی که هیچ فیلمی نمی‌تواند پوشاننده آن باشد.

در دهه‌های اول برگزاری جشنواره فیلم فجر اغلب نامزدها خود را به تالار وحدت می‌رساندند و سعی می‌کردند حتی در حفظ ظاهر هم شده بزرگ منشی خود را بروز دهند. در برخی دوره‌ها هم هنرمندان یک فیلم به خاطر اعتراض به قوانین جشنواره به رخم برنده شدن به اختتامیه نمی‌رفتند. چه آن حفظ ظاهرنمایشی و چه این نمایش خشم، مغتنم و واقعی بود. ادب و خشیم اگر بیان شود مؤثرند و گرنه ترک کردن صحنه با غر زربلب و بیان نکردن ناراحتی به این دلیل که سینما کوچک است دلیل ندارد با همکاران برنده سرشاخ شد و چیزی به جهان اضافه نمی‌کند. زیباترین لحظه مراسم اسکار در کنار هم قرار گرفتن تصویر ۵ نامزد است که فقط یکی از آنها مجسمه را به خانه می‌برد.

این نهایت تصویری است از همدلی هنرمندان و رقابت هنری کسانی که اغلب فیلم‌هایشان را برای تجارت در استودیوهای هالیوود می‌سازند و ادعایی برای ساختن فیلم‌هایی با هدف منزه کردن جهان از پلشتی ندارند. در همین جشنواره فیلم فجر سال‌هایی را به خاطر داریم که بهترین بازیگران تاریخ سینمای ایران برای برنده جوانی شورانگیز کف زدند و کارگردانان بزرگ جایزه گرفتن جوان‌ها را در سالن انتظار تریک گفتند. باعث تأسّف است که نسل‌های جدید هنرمندان سینمای ایران تصویری از خود برجای می‌گذارند که هر تصور اخلاق مدار از پشت صحنه فیلم‌هایشان را پوچ می‌کند.

عکس نوشت

تصویر رایج جشنواره های قدیم

این تصویر رایج در مقابل همه سینمای نمایش دهنده جشنواره بود. همه سرها در برنامه جشنواره برای فهمیدن نام فیلم‌ها و سانس‌ها. وای به حال کسی که سری بلیت‌های خریده شده‌اش در جدول برنامه‌ها با عنوان «بعد اعلام می‌شود» پر شده بود.

این عکس را عکاس همشهری در ۱۲ بهمن ۱۳۷۳ از روز آغاز جشنواره سیزدهم فیلم فجر مقابل سینما آزادی گرفته است.

